

Annemiek in 't Veen als vrijwilliger naar

LOMBOK

blijven natuurlijk kinderen, maar die monturen zijn heel bruikbaar. De mensen daar hebben natuurlijk wel smallere koppies dan hier. Daar kunnen volwassenen ze nog prima gebruiken."

Voor Annemiek in 't Veen betekent de trip naar Lombok geen verlenging van haar meivakantie. „Het wordt gewoon hard werken”, waarschuwt haar moeder haar alvast. „Het merendeel zal ze gewoon binnen bezig zijn, maar met haar blonde haar zal ze best een bezienswaardigheid zijn”, lacht ze. In overleg met school kreeg ze toestemming om twee weken na de meivakantie naar Indonesië te gaan omdat de reis als een stageproject wordt beschouwd. Het Groene Lyceum is juist erg op praktijkgericht werken ingesteld, zodat het voorstel steun van de school kreeg. Het past in de toekomstplannen van de Uithuizense die een HBO-vervolgopleiding wil gaan doen. „Het is de bedoeling dat ik eerst mijn studie in Groningen afrond en dan verder ga met HBO V gezondheid en technologie in Enschede. Of dat lukt, weet ik niet want voor deze studie moet je vanwege het beperkte aantal plekken ingeloot worden. Er zijn maar 68 studieplaatsen beschikbaar. Het is een hele brede opleiding waarmee je nog verschillende kanten uit kunt."

Auto-refractor

Het werk bij een opticien heeft ze door de brillenwinkel van haar ouders natuurlijk wel meegekregen en ze kan ook al uit de voeten met een auto-refractor. „Dat is het apparaat dat door middel van licht de diepte in het oog meet”, antwoordt vader de vragende blik van de interviewer.

Niet alleen worden in de winkel van In 't Veen met grote dankbaarheid oude brillen in ontvangst genomen, ook kan men er voor 3,50 euro in Lombok met de hand gemaakte kleurrijke brillenkoordjes kopen, waarvan de opbrengst ten goede komt aan de stichting MOL. „Het geld en de brillen komen rechtstreeks ten goede aan de

stichting, er blijft geen geld aan welke strijkstok dan ook hangen. Verder betalen de mensen die naar Lombok reizen alles zelf, zowel de reis als het verblijf daar”, verzekert moeder Petra.

Het door de stichting ingezamelde geld wordt gebruikt om medische kosten en behandelingen te betalen. Ook de plaatselijke mensen die helpen worden hiermee betaald. Dit betreft dan transportkosten en vergoedingen voor vertaalwerk en diverse hand- en spandiensten. Wie geen bril over heeft of een koordje wil kopen, kan ook een financiële bijdrage leveren. Dat kan door een bedrag over te maken op rekening NL87 SNSB 0871 0579 13 ten name van stichting MOL en onder vermelding van Annemiek.

De jonge inwoner van Uithuizen heeft zich medisch gezien al voorbereid op haar reis. Ze heeft al pillen en injecties gekregen tegen uitheemse ziektes en moeder heeft haar op het hart gedrukt om vooral niet allerlei dieren te gaan aanhalen want die kunnen ziektes overbrengen. Dat valt niet mee, want Annemiek is een grote dierenliefhebster. „Verder ben ik blij dat ze niet alleen maar met een groepje jonge meiden heen gaat, maar ook met volwassenen en dochters die iets ouders zijn. Dat geeft toch wel een gerust gevoel. Bovendien is het ook altijd handig dat er mensen met medische kennis meegaan”, aldus Petra in 't Veen.

De ouders hopen dat hun dochter dermate door het opticien-virus wordt besmet, dat ze uiteindelijk ook deze richting op gaat maar Annemiek zelf ziet toch iets meer in de richting van de zorg. Pogingen om een stage in die tak van zorg te vinden, slaagden echter niet. Verzorgingshuis Hunsingoheerd kon haar tot haar spijt geen stage bieden die ook een kijkje achter de schermen biedt op medisch terrein. De trip naar Lombok zal haar wel diverse aspecten van de medische zorg kunnen tonen want ook gaan er specialisten in spoedeisende hulp van de opleiding medische wetenschappen mee.

■ Annemiek in 't Veen met een serie brillenkoordjes gaat binnenkort veertien dagen op stage naar het Indonesische eiland Lombok.

UITHUIZEN - De 16-jarige Annemiek in 't Veen uit Uithuizen stapt op 11 mei in het vliegtuig om via tussenstops in Dubai en Jakarta in Lombok uit te stappen. Daar gaat ze samen met een groepje mensen vrijwilligerswerk doen voor de Stichting MOL. Dat staat voor Medische Ondersteuning Lombok. Deze stichting heeft als doel vrijwilligers te ondersteunen, financieel of anderszins, bij hun (para-)medisch werk in

Indonesië, met name op het eiland Lombok. Dit werk kan bestaan uit het verlenen van directe zorg en/of het ondersteunen, begeleiden en opleiden van zorgverleners ter plaatse. Een toevallige ontmoeting tussen het gezin In 't Veen en de Duitser Stephan Lembeck op een brillenbeurs in Parijs leidde tot de kennismaking met zijn Stichting MOL.

door Peter Fokker

Lembeck heeft een pleegdochter uit Indonesië en maakte een rondreis door het gebied waar zij vandaan komt. Daarbij kwam hij in Lombok terecht en was daar zo getroffen door de slechte medische voorzieningen dat hij besloot een stichting in het leven te roepen. In Indonesië kent men geen zorgverzekering. Men dient medische zorg zelf te betalen. Voor velen is een staaroperatie of pterygiumoperatie veel te duur. Voor sommigen is het mogelijk zich te laten behandelen op basis van een bewijs van onvermogen, maar dit is alleen voor de aller-allerarmsten. Voor hen is het bijzonder moeilijk om via een dokterspost bij de specialisten te komen. Ook deze mensen worden geholpen bij het vinden

van de weg in het medische systeem. MOL verricht oogonderzoek bij mensen die ze in arme dorpen ontmoeten. Het onderzoek houdt in, dat er wordt gekeken wat de oogfout is en dat wordt door middel van een bril gecorrigeerd. Hiervoor worden ingezamelde brillen vanuit Nederland meegenomen of vanuit Nederland opgestuurd. Voor patiënten waar geen passende bril aanwezig is, wordt ter plaatse een bril gemaakt. Annemiek in 't Veen, leerlinge van het Groene Lyceum van AOC Terra in Groningen, is blij dat ze als vrijwilliger mee kan naar Lombok: „Ik heb altijd al graag mensen willen helpen en deze kans wilde ik dan ook niet laten lopen.” Het aan-

bod om een keer mee te gaan, dat al anderhalf jaar stond, bleek nog steeds te gelden. Er gaat een grote groep heen, onder wie Lembeck en zijn dochter. Er gaat een optometrist mee, die ter plekke oogmetingen gaat verrichten. Dat wordt in samenwerking met lokale artsen gedaan. Vanuit Nederland wordt apparatuur meegenomen en een grote voorraad gebruikte brillen die daar een tweede leven kunnen krijgen. Vader Hans in 't Veen: „Er zijn bij ons in de winkel al brillen ingeleverd, maar hoe meer hoe beter natuurlijk. De sterkte maakt niet zoveel uit, het mogen ook leesbrillen zijn” „En kinderbrillen zijn natuurlijk ook welkom”, valt moeder Petra hem bij. „Hier sneuvelen die brillen nog wel eens, want het

bod om een keer mee te gaan, dat al anderhalf jaar stond, bleek nog steeds te gelden. Er gaat een grote groep heen, onder wie Lembeck en zijn dochter. Er gaat een optometrist mee, die ter plekke oogmetingen gaat verrichten. Dat wordt in samenwerking met lokale artsen gedaan. Vanuit Nederland wordt apparatuur meegenomen en een grote voorraad gebruikte brillen die daar een tweede leven kunnen krijgen. Vader Hans in 't Veen: „Er zijn bij ons in de winkel al brillen ingeleverd, maar hoe meer hoe beter natuurlijk. De sterkte maakt niet zoveel uit, het mogen ook leesbrillen zijn” „En kinderbrillen zijn natuurlijk ook welkom”, valt moeder Petra hem bij. „Hier sneuvelen die brillen nog wel eens, want het